

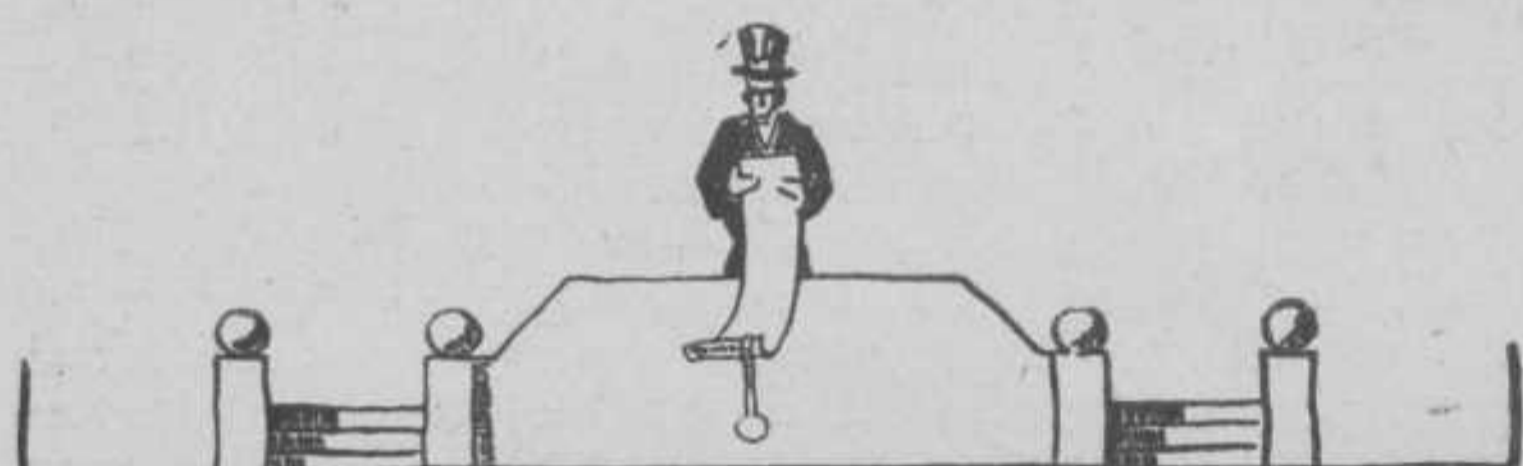
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

WAARNEMEND HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA!
REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — P. VOS

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4
17e JAARGANG 11 OCTOBER 1940 12 BLZ. No. 5

UIT 'T ROODE KAMERDE

Stem- en Schouwburg-Commissie.

De volgende tien stemgerechtigde leden van de D. S. S. G. en A. V. „Odin” stellen als tegencandidaat tegen den Heer P. J. Ott de Vries, candidaat gesteld door het Bestuur der D. S. S., G. en A. V. „Odin”, den Heer D. A. Kraijenhoff van der Leur voor de functie van Commissaris A van bovengenoemd bestuur: J. N. van Hall, C. C. Losecaat Vermeer, J. K. Govers, R. A. Bosschart, H. Asselbergs, A. G. Smit, P. Jossen, P. M. A. Huurman, E. Boersma, F. A. Simon Thomas.

Onderstaande tien stemgerechtigde leden van het Delftsch Studenten Muziekgezelschap „Apollo” stellen candidaat voor de functie van Commissaris van het Bestuur van voornoemde Gezelschap, als tegencandidaat tegen den Heer E. B. van Gelder, den Heer W. H. van Raadshoven, J. N. van Hall, J. J. van der Sande, C. Oorthuys, J. van Heel, H. Reilingh, E. E. van Raalte, R. A. Bosschart, H. Asselbergs, A. G. Smit, B. Suurenbroek.

De Stem- en Schouwburg-Commissie maakt bekend, dat de stemming voor de verkiezing van den candidaat voor de functie van Commissaris A van het Bestuur van de D. S. G., G. en A. V. „Odin” zal plaats hebben op: Maandag 21 October van 11.45 uur tot 12.15 uur en van 12.45 uur tot 13.15 uur op het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95 en op: Dinsdag 22 October van 16.30 uur tot 17.30 uur en van 18.30 uur tot 19.30 uur op de Sociëteit Phoenix. Na afloop der laatste stemming zal de uitslag der verkiezing bekend gemaakt worden.

Namens de Stem- en Schouwburg-Commissie,
A. J. OTT DE VRIES,
Commissaris.

Per 1 October 1940 hebben bedankt als lid van het Delftsch Studenten Corps de Heeren:

Ir. J. Andriessé; C. W. Bais; Ir. J. C. Bakker; M. C. Bastet; D. H. Bekkering; H. Bennink; G. A. Bernelot Moens; Ir. F. M. Beunke; R. J. V. Bongaerts; G. J. J. Both; A. L. Bouma; Ir. J. A. v. d. Breggen; Ir. J. J. v. d. Broeke; E. J. Broekers; Ir. J. H. Christmann; A. Citroen; Ir. P. H. Clay; Ir. J. Cleynert; Ir. H. Croll; W. Dekker; D. N. Dietz; E. Th. Douwes Dekker; A. M. v. Dusseldorp; H. G. Dijkerman; R. J. Dijkerman; H. J. S. Elink Schuurman; G. F. Evelein; H. T. Frijling; J. J. Frijling; J. Gerkens; B. L. Goudsmit; C. J. Groothoff;

REDACTIONEEL

Met het verschijnen van dit nummer van „De Spiegel” is de uitgave van het verleden week aangekondigde mededeelingsblad voor de leden der vakverenigingen een feit geworden. Om misverstand te voorkomen zij er hier nogmaals op gewezen, dat leden van het Delftsch Studenten Corps, die tevens lid zijn van een vakvereniging, *alleen* „De Spiegel” ontvangen, daar het C. C.-blad een uittreksel uit „De Spiegel” is. Uit dit alles volgt dus ook, dat „De Spiegel” in geheel ongewijzigde vorm blijft bestaan.

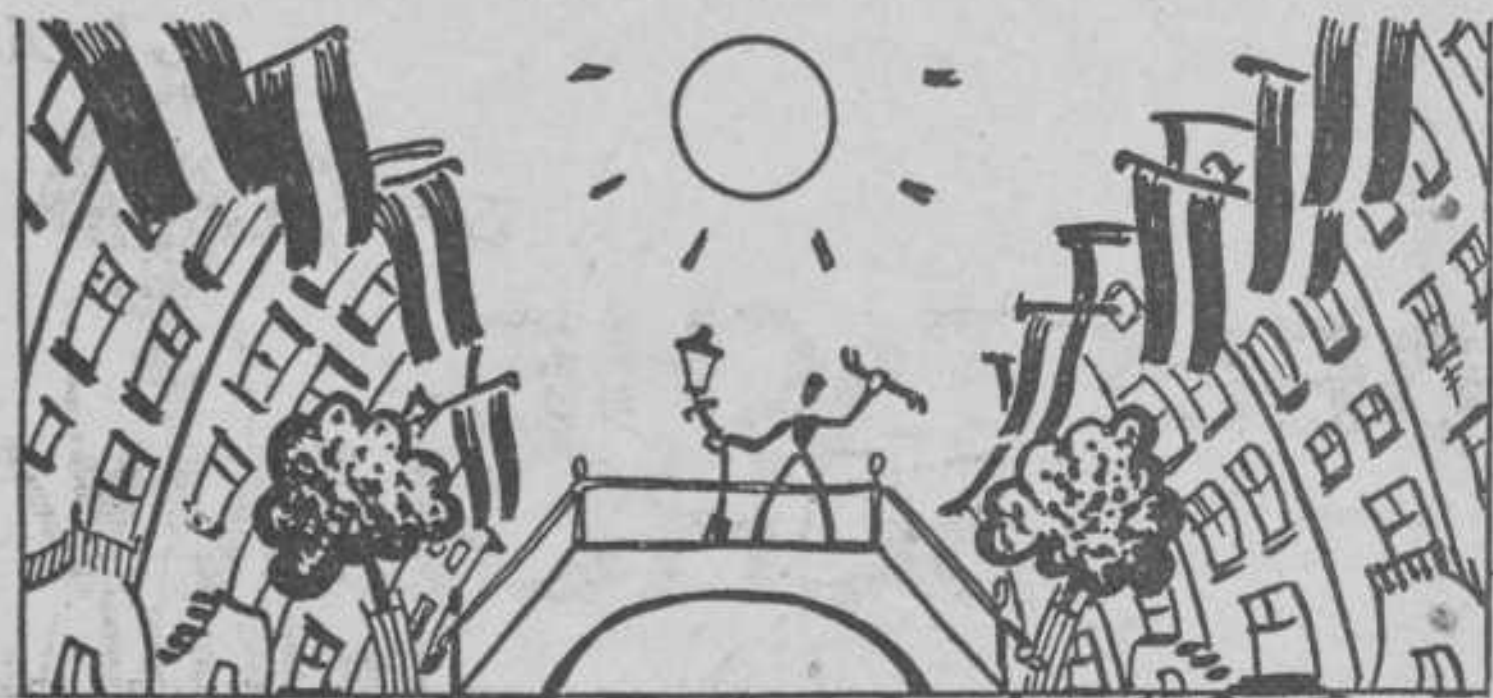
Ir. C. W. v. d. Gijp Barendrecht; W. W. v. Haeften; Ir. F. W. Haeseker; D. A. Hallo; H. H. Hallo; Han Bing Yang; J. F. H. Hanse; H. M. Hofstede; Ir. E. P. Hoiijer; M. Idema Geidenus; W. de Jongh; J. W. F. Joanknecht; J. B. de Jongh; R. P. v. Kerkwijk; F. A. de Klerck; F. H. Klokke; G. de Koningh; S. Koopal; G. W. Koopman; O. Kranenburg; H. R. Kruijt; G. H. Kulberg; F. W. Laupman; C. F. Lely; R. V. Lindsey; A. L. Luyt; J. C. v. Marle; F. M. Meertens; A. E. C. Meijer; R. Meijer; A. P. P. Mourer; H. v. Nes; J. W. H. Penning; H. Plate; P. v. Prooyen; H. J. v. Raalte; J. v. Rees; R. R. Rotteveel; F. Schali; Ir. J. C. Schönfeld; R. J. Schor; G. E. F. Seckel; A. Sitsen; J. L. Slors; Ir. L. C. Sloth Blaauboer; H. C. M. Smit; J. Smits; D. M. W. Staring; Ir. D. Stigter; Ir. A. Tacoma; S. H. Tan; C. W. G. v. d. Velde; J. v. d. Velde; J. Verhagen; Ir. R. Ver Loren v. Themaat; Ir. C. Vermande; Ir. W. R. v. Vliet; Th. J. Vrins; J. Wäckerlin; R. T. Wentges; Ir. B. Wilton; O. A. E. Wijnmalen; L. M. Wijvekate; C. A. Zanen; J. D. Zijp.

Per 1 October 1940 zijn wederom lid geworden van het Delftsch Studenten Corps de Heeren:

M. A. van Aerschot; J. G. F. Bast; B. M. Berger; W. J. Bierens de Haan; G. G. Biezeno; J. van Blerkom; J. H. v. d. Broeke; H. W. Bunschoten; A. F. A. H. da Costa; G. Dusseldorp; D. T. Geerlings; S. J. van Gendt; F. de Graaf; J. B. F. van Hasselt; R. Herklots; S. Hingst; G. Holst; H. C. Hoolboom; P. M. A. Huurman; S. de Jongh; K. L. Kamp; R. P. v. d. Kastele; J. H. Kessler; D. A. Krayenhoff v. d. Leur; C. A. J. Kuyl; H. van Marle; H. J. Maurer; J. C. Meijer; W. E. Mooyaart; T. Noordhuis; R. von Nordheim; C. Oorthuys; J. J. Ott de Vries; W. M. Otten; A. J. Pekelharing; J. C. Poll;

Z. O. Z

844a

LOT'S BESCHOUWING OVER „TOEKOMST”.

Laatst, het is nu reeds eenige weken geleden, heb ik mijn oude vriend Lot weer eens ontmoet. Toevallig ontdekte ik hem somber gebogen over een halfverschaald glaasje bier in een „Estaminet” waar ik toevallig was binnen gelopen, gelokt door een geanimeerd geroezemoes dat bij flarden door de geopende bovenlichten van de straatramen naar buiten uitschoot. Lot behoorde vroeger tot mijn beste vrienden, maar zoo als dat nu eenmaal gaat bij het uit elkander gaan van elkaars wegen, slijten vaak de hechtste vriendschapsbanden af en uit een ingeboren luiheid of laksheid worden dergelijke banden niet geheel verbroken maar het geregeld contact gaat verloren. Zoo was het met Lot ook. Zijn levensweg verschilde van de mijne en van lieverlede zagen wij elkaar haast nooit meer. U zult zich even mijn vreugde kunnen voorstellen toen ik hem daar zoo onverwachts in een donkere hoek zag zitten. Opgetogen stevende ik op hem af, om hem uit zijn mijmering te wekken, in de verwachting bij hem een zelfde spontane vreugde over dit onverwacht weerzien aan te treffen. Maar zulks bleef achterwege, hij scheen meer verstoord dan opgetogen met mijn gezelschap en het gesprek dat zich zoo langs de conventionele banen ontwikkelde had meer iets van een receptie-gesprek dan van de begroeting van twee oude vrienden, die veel lief en leed met elkaar gedeeld hebben. Duidelijk voelde ik aan dat Lot in het minst niet met zijn gedachten op het aardse rondwandelde maar dat hij weer een van zijn filosofische buien had, waarvoor hij vroeger ook reeds uitermate berucht was. Verkeerde hij in een dergelijke stemming, dan was er weinig met hem te beginnen en juist was ik van plan om maar weer mijn hielen te lichten, toen Lot in eens opveerde en me uitnoodigde om bij hem te komen zitten. Een zwak verweer van mijn kant werd niet aanvaard, trouwens een edel schuimend glas bier brak snel mijn verweer. Lot schikte zijn stoel wat dicht bij de tafel en met een ernstig gezicht begon hij: „Ik zit weer in de knoei, je moet me eens helpen en als je dat niet kunt, dan hoor je me maar even rustig aan. Het zal me goed doen mijn gedachten eens voor een critische beschouwer te formuleeren, zoodat ik misschien zelf een uitweg uit de moeilijkheden des Levens kan vinden. Ik zou graag eens van je willen weten, wat denk je van de toekomst?”

„Ja, daar stel je me nu even een vraag, de toekomst? Daar zou ik je niet zoo gauw een antwoord op kunnen geven, ze wordt uit zooveel factoren opgebouwd en daar deze tijden nog al tamelijk onzeker zijn zou ik daar niet zoo direct een antwoord op kunnen geven.”

Een kort en korzelig gebaar van Lot legde me hier het zwijgen op. „Doe niet zoo banaal, nee, dat weet ik wel. Maar je begrijpt me ook verkeerd. Zoo bedoel ik het niet, ik bedoel het begrip Toekomst. Luister maar eens. Reeds eenige tijd hoop ik er over na te denken wat een mensch eigenlijk gelukkiger zou maken, te leven in de toekomst of in het verleden? Want beschouw nu eens de toekomst, brengt je dat geluk? Beschouw je leven maar eens van af het begin en vergelijk je zelf dan eens met iemand die een wandeling gaat maken, of als je wilt een klimpartij in de bergen gaat houden.

Als je klein bent en je kunt nauwelijks op eigen beenen staan dan mag je in het dal wat doelloos rond loopen op de door je ouders voor jou gebaande wegen. In dien tijd bepaal je zelf nog niets van je toekomst en gaan je gedachten daar ook nog niet naar uit. Tenslotte stuurt je ouderenpaar je de berg op, je moet naar school, het pad loopt flauw hellend naar boven en het kost je eigenlijk nog maar zeer weinig moeite om den weg te vinden, velen gaan tegelijkertijd met je mee en de interesse die je zelf hebt voor het pad dat je bewandelt is maar uiterst gering, tot op een gegeven oogenblik je oogen een kiertje open gaan, je ziet heel flauw dat de weg kronkelt en voor de eerste maal kijk je naar de „toekomst”. Je komt tot de ontdekking dat de weg kronkelig is en je nieuwsgierigheid wordt geprikkeld wat er achter die wegekronkel of bocht te zien zal zijn. Je begint er naar toe te worstelen en je strijd begint. Kom je de bocht om dan zal je al gauw merken dat misschien het landschap eenigszinds veranderd is maar in wezen is het hetzelfde en heb je je eerste teleurstelling wat je toekomstbeeld betreft te pakken. Bij deze teleurstelling leg je je niet neer, want het ligt nu eenmaal in een mensch zijn aard, en dat is waarschijnlijk maar goed ook, om als een terriër vast te bijten

(Vervolg van pag. 1).

J. L. Plesman; A. Reilingh; H. Reilingh; J. Ritter; H. B. Robers; J. Schoehuizen; J. J. Siepman v. d. Berg; F. A. Simon Thomas; J. Stoffel; R. van Stolk; H. Streefkerk; F. A. Tattersall; U. Twijnstra; J. W. van Tijen; H. M. Vierling; L. C. Viëtor; J. C. C. Vis; R. A. de Vries; M. H. Wevers; A. Wieberdink; H. Wiemans; J. R. Wiersum; V. L. A. v. d. Willigen; J. W. v. Slooten; H. F. Wesenhagen; A. W. Siewertsz van Reesema; F. Evelein.

en door te vechten tot het bittere einde. Je hebt alweer een tweede wegekronkel of ander opstakel ontdekt en je nieuwsgierigheid drijft je verder om het je nieuw gestelde doel te bereiken. Maar de teleurstelling zal niet uitblijven want je zal tot de ontdekking komen dat hetgeen je dacht te vinden er niet is en dat het landschap, dat je zoo juist verliet niet interessanter is dan dat waar je net vandaan komt. Het is net zoo vervelend, net zoo banaal als alles wat je voordien deed en beleefde.

Zoo doorworstel je eerst de sappige weiden, dan de bosschen en tenslotte sta je aan de boschgrens en zie je de kom van het gebergte voor je. Je hebt nu de school van hen verlaten en de studie wacht je. Hemel, wat heb je daar niet van verwacht, met een bruisend enthousiasme nam je een aanloop om dat laatste stukje van de berg te nemen om boven op de top van de berg die je zelf gekozen hebt een vrije blik in het daarachter liggende dal te nemen!

Maar, o, teleurstelling, die toekomst die je je zelf nu opgelegd hebt valt je bij iedere stap tegen, het was niet wat je er van verwachtte, de aanloop wordt minder fel, flauwt af en buiten adem kom je boven. De Maatschappij ligt voor je, o welk een schoon panorama, daar ligt een uitgestrekt dal met liefelijke dorpen, steden, weiden en bosschen!

Daar ligt dan eindelijk „de Toekomst”. Kijk je, voor dat je begint te dalen, nog even om, dan zal je plotseling tot de ontdekking komen, dat het pad dat je genomen hebt, of liever dat je voor een groot gedeelte is aangewezen, schooner is dan toen je het van dichtbij bekeek, maar er is geen tijd, „de Toekomst” wacht, je moet beginnen met de afdaling. De een zal direct met de afdaling een begin maken, de ander wacht nog even om weer wat op adem te komen, misschien wacht hij wel even omdat het dal in een mist ligt en hij nog niet goed de weg kan onderscheiden die hij aanstonds zal moeten nemen, maar als de mist is opgeklaard zal hij het zelfde beeld zien van zijn voorganger en hem misschien langs een ander pad naar een ander dorp of stad in de vallei bergafwaarts volgen. Maar allens zal men merken dat de weg die men bewandelt ook aan deze kant van de berg dor is en weinig meer geluk brengt dan die aan gindsche zijde. Zoo brengt ook deze weg de teleurstelling die „de toekomst” reeds eerder bracht en hoe verder men gaat, hoe meer teleurstelling men zal ondervinden.

De Toekomst brengt niets nieuws, zoo is het heele leven. De Toekomst is als het ware het werkplan van je leven. Zoo is bij mij de gedachte opgekomen: is het niet beter, of liever brengt het niet meer geluk, in „het verleden” te leven, dan in „de toekomst”. Immers het terugblikken geeft het schoone beeld van de afgelegde weg waarvan men de teleurstellingen kent en waar geen plekje onbekend meer is terwijl de toekomst telkens opnieuw de teleurstelling met zich brengt.

Tenslotte nog het laatste eindpunt van dit aardse leven, de dood. Er bestaan drie categorieën van menschen, zij die met angst deze toekomst tegemoet zien, zij die er vrij indifferent tegenover staan en zij die er vurig naar verlangen; zal deze toekomst hen ook dezelfde teleurstelling brengen zooals ze dat steeds deed?

Hier hield Lot op, haalde even diep adem en keek me uitdagend, ja, strijdlustig aan. „Nou, wat is nu jouw meening?” beet hij me toe.

Het eenige wat ik kon zeggen: „Lot, jongen, je bent dronken, neem een Optalidon en ga slapen.”

Lot sprong op en rende woedend weg zonder er acht op te slaan dat hij eenige stoelen omver wierp.

Naderhand dacht ik nog eens over Lot's merkwaardige beschouwing na en kwam tot de ontdekking dat hij misschien niet dronken was geweest maar dat hij het geheel door een wat te zwaar beroete bril had bekeken. Overigens maakte hij een fout, „hoe kan men in het verleden leven als men nooit de toekomst bewandelt heeft?”

N. H. K.

REISINDRUKKEN

HET MANNETJE VAN DE MAAN.

Toen ik goed en wel met mijn werk begonnen was kwam hij naar me toe.

„Ik ben uh . . .” schrikte hij mij op. „Ik ben het tijdrovertje, U weet wel, van de radio en zoo.” En werkelijk, ik herkende hem weer, hoewel hij ditmaal in een vorm opkwam, waarin ik hem nog nooit eerder gezien had. Meestal kwam hij in een witte regenjas met een sportdas of in zijn slechtzittend colbert-costuum. Maar nu was hij buitengewoon origineel geweest. Hij had een platte pet op met kleine gouden lettertjes die niet goed te onderscheiden waren en een keurig donkerblauw uniformpje aan met twee rijen glimmende knopen.

„Maar Garcon hoe kom je aan dat pakje?” zei ik om te bewijzen dat ik hem herkend had.

„Oh, bedoelt U dit?” zei hij met een breede glimlach terwijl hij met een elegant gebaar naar beneden wees. „Dat is mijn uniform van de schuilkelderverzorgingsdienst. U weet wel, van de schuilkelders en zoo. Ik prik de roosters door, geef de bloemen water en hark de oprijlaan van tijd tot tijd eens wat op. Een best baantje mijnheer.”

„Maar hoe kom je dan opeens hier?”
Plotseling verbleekte zijn gezicht.

„Hoe kon ik dat vergeten,” hikkende hij verschrikt.

„Dat komt zeker omdat ik zoolang naar U heb moeten zoeken. Komt U direct met me mee, voor het te laat is. Ik heb het vanavond gehoord . . .!”

Hij kwam naar me toe en greep me bij mijn arm om me mee te trekken.

Ik gaf hem een glaasje water en drukte hem in een stoel. Hij stond echter dadelijk weer op en ging weer aan mijn arm rukken.

„Maar Garcon, waar wil je me dan mee naar toe nemen?”
„Naar de kelder natuurlijk, mijnheer!”

Langzamerhand begon ik boos te worden. Ik duwde hem nu wat hardhandiger in een stoel en zei tegen hem, dat als hij zich verveelde in zijn keldertje, ik me allermist geroepen voelde hem gezelschap te houden, dat ik nu zat te werken en dat hij zoo snel mogelijk weg moest gaan.

Toen begon hij zacht in zijn hand te huilen.

Het was zoo'n zielig gezicht dat ik medelijden met hem kreeg en hem het glaasje water weer gaf, dat hij gulzig leeg dronk. „Je trekt het je wel wat al te erg aan,” zei ik, terwijl ik hem voorzichtig op zijn schouder klopte. Dit had ik echter niet moeten zeggen want meteen stond hij op en begon weer te zeuren dat ik mee moest, omdat hij het gehoord had.

„Maar wat heb je dan gehoord?” vroeg ik.

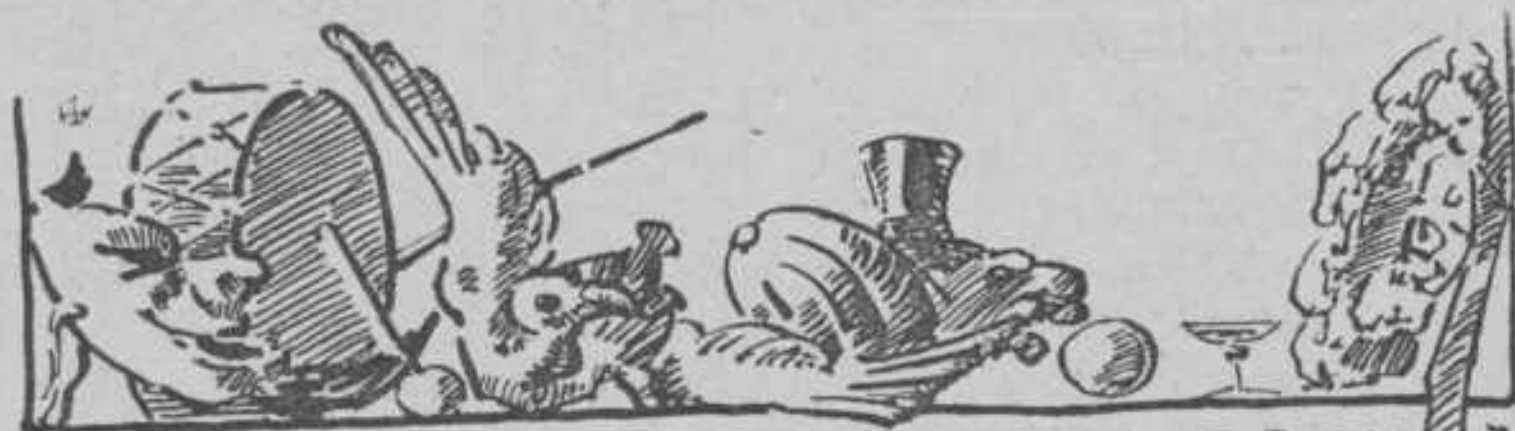
„Ach dat weet U toch wel, dat paard, van laatst.”

Nu had ik er genoeg van. „Garcon, dat je nu wat getikt bent vind ik erg zielig voor je, maar dat je nu juist mij uitkiest om je zotte ideeën op los te laten, vind ik wat erg.”

Toen kreeg hij weer een van zijn oude driftbuien. Hij spuwde op de grond en ging met zijn armen zwaaien.

„Dan ga ik zonder U!” hijgde hij en verdween door het trapgat. Op de stoel waar hij gezeten had, lag een groote zeepbel.

„Het is hem weer gelukt,” bedacht ik en ging naar bed. V.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING TE DELFT.

Het Bestuur heeft zich op de laatste Bestuurswisseling als volgt samengesteld:

W. H. van Leeuwen,	<i>President.</i>
P. A. J. Stoop,	<i>Secretaris.</i>
M. L. Kasteleijn,	<i>Thesaurier.</i>
W. H. Harders,	<i>Vice President.</i>
D. Meyer Timmerman Thijssen,	<i>Commissaris.</i>
	Namens het Bestuur:
	P. A. J. STOOP, <i>Secretaris.</i>

Nauwlijks in 't Bestuur
Grijpt er een sluwe almansvrind
al dadelijk naar 't hoogste lint.
Ietwat prollig,
oppervlakkig,
nauwlijks lollig,
verschuilt zich achter het buffet
deze bourgeois in een pakje
hoorend bij een straatsujet.
Zou die beau met mooie krullen
aardig kunnen pullen?
Neen!
Want die wever
is een strever!

Ach sias nie
Jij nie pas nie
In 't wit jassie
Van 't kassie
Van 't Bestuur.
Verkapte mijnbouwleider
dwangarbeider
Getolereerde secondant
vindt plots een kasboek in zijn hand.

De laksche leden,
hoewel gauw tevreden
dulden geen eigenheimer ei,
geen Noordsche stuursche hoovaardij
Uit ruwe rauwe mond!
Liever boven vermeden,
dan altijd beneden,
dikke vuige likker,
opgeblazen goudreinet,
mislukte Lagaprikker,
Welkom aan 't buffet?
Pet!

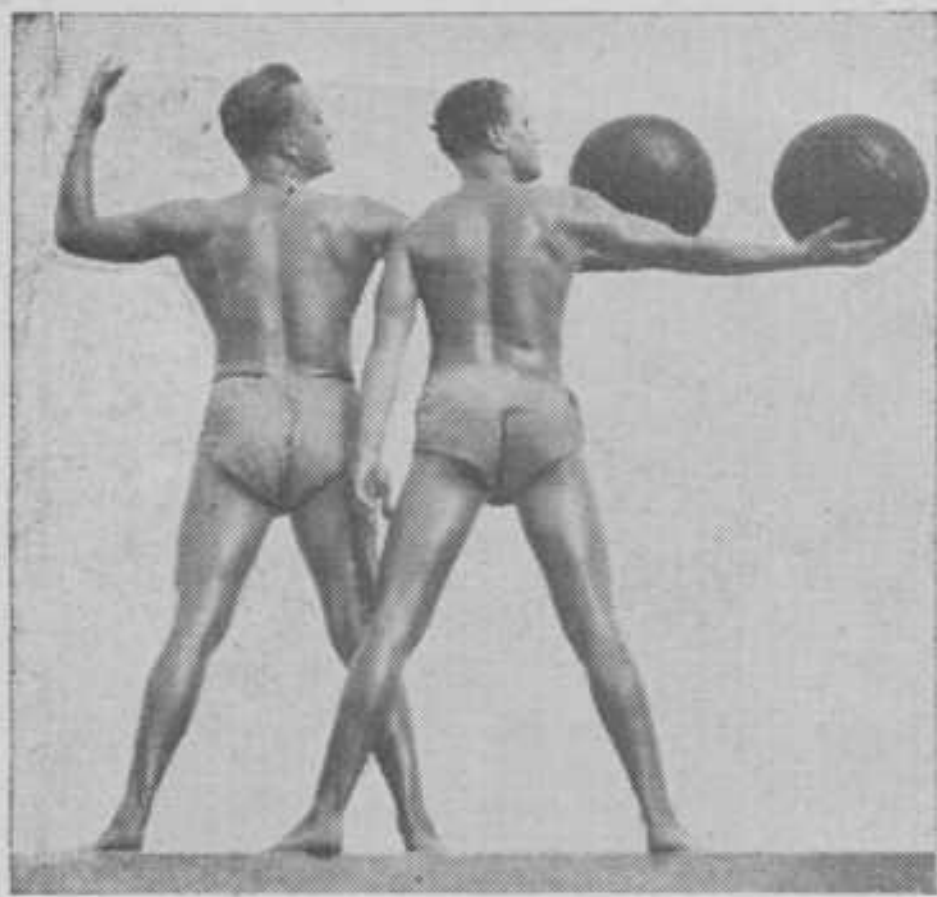
Sloddevos
Vos
Voos genoeg
Jongste djongos
van de kroeg.
Waardelooze voetbalbladder,
Afgegane Spiegelzetter,
Minimum eisch doorstaan
Heeft hij al P₁ gedaan!
Ach, het was toch niet van noode,
Niemand had hem ooit gemist,
Ware hem slechts de baan geboden
Van Vrijdagavond-pianist!
Titelestom, fideledom
Keer uw kroesken nog eens om!

D.S.S.G. EN A.V. „ODIN”.

Schermen.

Tot zijn groote vreugde kan het Bestuur U mededeelen, dat het wederom den Heer Leek bereid heeft gevonden om de Schermavonden te leiden en wel op Donderdag van 7 tot 8 uur voor beginners en van 8 tot 9.30 uur voor gevorderden in het café Koot op de Beestenmarkt. Reeds a.s. Donderdag 17 Oct. wordt er begonnen. Eerste jaars kunnen eerder eten, mits zij het vroegtijdig aan den bedienden opgeven. Er zal hoofdzakelijk sabel worden geschermd; wie een uitrusting heeft brenge die mee, de anderen zorgen in ieder geval voor gymnastiekschoenen.

Namens het Bestuur:
P. A. J. STOOP,
Schermmcommissaris.

SPORT STAALT HET LICHAAM STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen voor een goede toekomst, indien zij samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling - Kortenaerkade 1, den Haag te Delft bij den Heer B. P. Carrière, Mijnbouwplein 1, Tel. 1858.

JAAP MEYER

Groenten- en Fruithandel
Telefoon 1904

Fijne Cose Orange
25 ct. per pond
Fijne handperen
25 ct. per pond
Fijne harde peren
18 ct. per kilo
Sterappelen 30 ct. per kilo

SPECIAAL ADRES voor
fijne fruitmanden en wijnen

Choorstraat 17
Oostplein h. Delfgauwscheweg
Hugo de Grootplein 25

Heerlijke verse Patat met biefstuk en een slaatje.
Vervang het middagmaal! Goedkoop en voedzaam.

Gezellig zitje in

KLEIN CAFÉTARIA

Naast Talens MARKT 34

ZOO JUIST VERSCHIEEN:

DIDACTIEK EN METHODIEK VAN DE WISKUNDE EN DE MECHANICA

Een leidraad voor ieder, die daarin studeert of onderwijs geeft met tal van raadgevingen voor het doen van examen
door Prof. Dr FRED. SCHUH

FORMAAT: 8° ROYAAL 256 BLADZ. PRIJS: ING. F 6.25 GEB. F 7.50

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

P. VERSCHRAGEN NIC. VENEMA

KLEERMAKERS

ANNA PAULOWNASTR. 19
DEN HAAG
TELEF. 113126

UITSLUITEND:

ENGELSCH STOFFEN

'OZON'
VOORBURG

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Corpsleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Voor
GOEDE
Schoenen
MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar ....
het moet van STEIJGER zijn

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagente: J. T. POST
Vrouwjuttonland 14, Tel. 92, Delft

STAATSMIJN
PRODUCTEN
MYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS

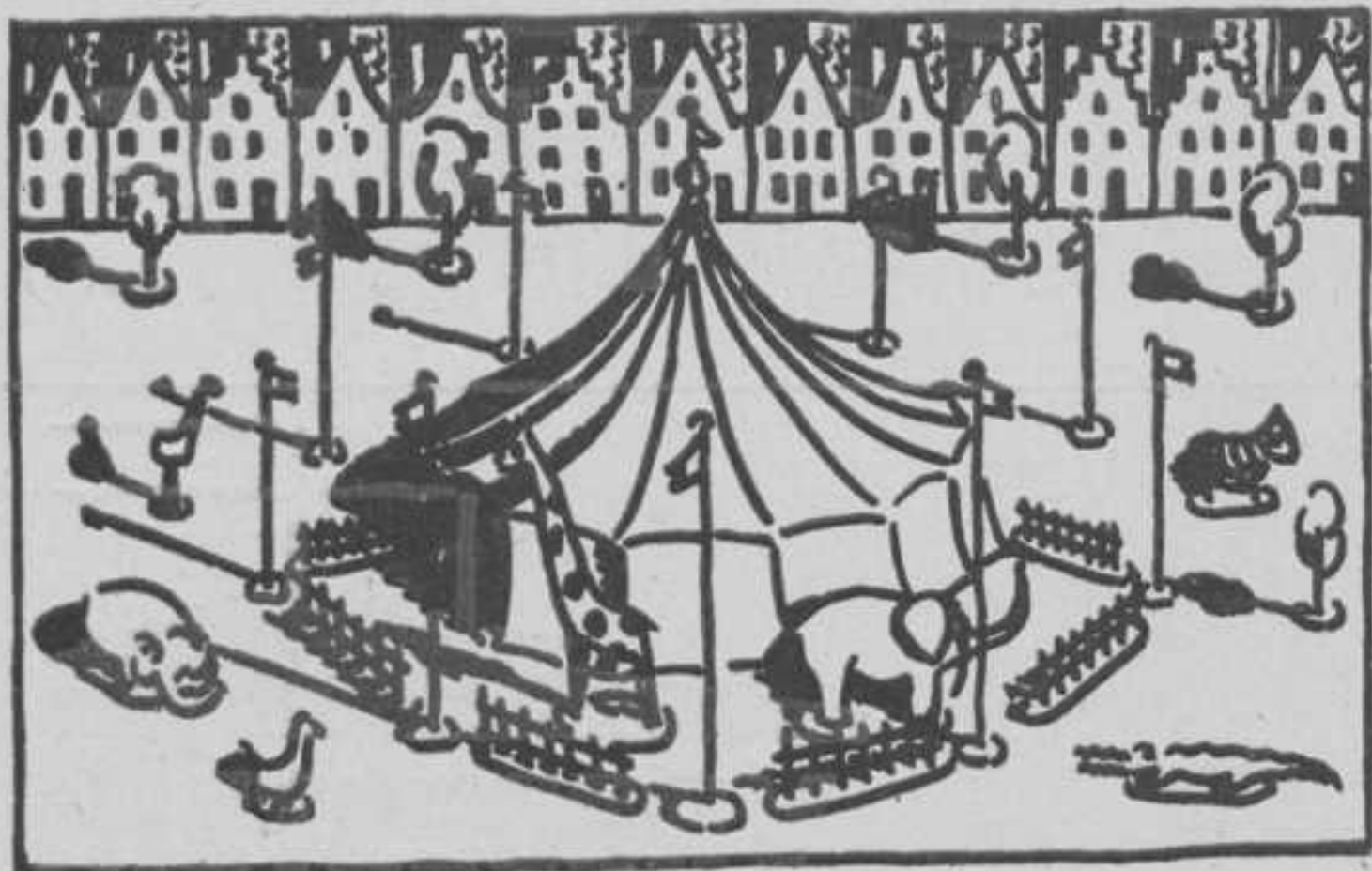

is beter.
dus goedkoper

AVONDKLEEDING

PEEK & CLOPPENBURG

GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

DE EENZAME.

Mijnheer Weltoedoe beschouwde zich als een gelukkig mensch. Na een leven van harde arbeid was hij er in geslaagd een zekere mate van welstand te bereiken. Op zijn vijftiende jaar was hij als jongste bediende in een antiquariaat aangenomen en nu, na dertig jaar, was hij mede-eigenaar. Zijn compagnon had zich enkele jaren geleden uit de zaken teruggetrokken, zoodat hij zich praktisch als alleenheerscher kon beschouwen. Iedere ochtend om halftien verliet hij zijn huis aan de laan van Meerdervoort en pakte op zijn gemak de tram van vijf over, die hem naar zijn winkel bracht. Klokslag half zes stak hij weer de sleutel in het slot van de voordeur. Zaterdagavond was zijn bioscoop-avond, om zeven uur werd zijn dochtertje naar bed gebracht en om kwart voor acht ging hij met zijn vrouw naar het West-Endtheater. De loket-juffrouw wist precies welke plaatsen hij altijd nam en de programma-verkoopster op het balkon hield Zaterdagavond altijd no. 17 en 18 op de eerste rij voor hem open. Zondag, de heerlijkste aller dagen, was Weltoedoe's postzegeldag. Dan sorteerde hij zijn nieuwste philatelistische aanwinsten en plakte ze zorgvuldig in zijn album. Soms, als het heel mooi weer was, maakte hij ook wel eens een wandeling door het Haagsche bosch. Weltoedoe beschouwde zich als een gelukkig mensch. Er was echter één wolk welke het zonnetje van zijn tevreden leventje dreigde te verduisteren: hij had een nieuwe buur gekregen. Wat het precies voor een man was had hij nog niet kunnen ontdekken. Het eenige wat hij van hem wist was, dat hij v. Brullen heette en dat hij 's-morgens met dezelfde tram mee moest.

In het begin hadden ze elkaar alleen stijfjes toegeknikt. Langzamerhand echter werd van Brullen hartelijker in zijn begroeting en als Weltoedoe de deur uit kwam stond van Brullen hem meestal al op te wachten. Een enkele maal zelfs klopte hij Weltoedoe vriendschappelijk op de schouder. In het begin had Weltoedoe het vrij passief aan zich voorbij laten gaan, maar langzamerhand werd de groote lobbjes-gestalte van v. Brullen een obsessie voor hem. De kleine ergernis die hij iedere ochtend ondervond als van Brullen hem tegemoet grijnsde en op de schouder klopte groeide langzaam maar zeker tot een intense haat en afkeer. Het gaan naar zijn winkel, wat vroeger voor hem het prettige begin van een vruchtbare dag had beteekend, werd nu een ware foltering.

Blijkbaar lag van Brullen iedere ochtend op de loer om tegelijk met zijn buurman naar buiten te kunnen stappen. Al een paar maal had Weltoedoe geprobeerd zijn kwelduivel te ontloopen door heel vroeg uit huis te gaan, maar nauwelijks had hij de voordeur zachtjes achter zich laten dichtglijden of daar had je van Brullen. Zelfs thuis was hij niet meer veilig. Iedere

Zondagmiddag om halfdrie precies belde van Brullen „om een praatje te maken”, hij had dan ook nog de onhebbelijkheid iedere keer een groote zak snoep voor zijn dochterje mee te brengen waardoor het arme kind het Maandag altijd in de buik had. Het postzegelalbum, dat anders altijd Zondags zijn grootste genoegen was geweest, lag al weken onaangeroerd in de kast.

Weltoedoe's eenige oase was zijn winkel, dit was de eenige plek waar van Brullen zich niet aan hem opdrong. Iedere dag weer opnieuw ging een zalig gevoel van verlichting door hem heen als 's-morgens het vertrouwde getingel-tangel van de winkelbel in zijn ooren klonk. Maar ook dit duurde niet lang. Op een morgen dat hij in de etalage den étaleur eenige aanwijzingen gaf, kwam van Brullen langs. Weltoedoe wist niet hoe gauw hij uit de etalage zou komen. Het was echter te laat, van Brullen had hem al in de gaten en even later kwam hij met een breede grijns de winkel binnen.

Toen Weltoedoe 's-avonds moe en gebroken thuis kwam, nadat van Brullen de hele middag in zijn winkel had rondgehangen, kreeg hij een helder idee: Hij zou een brief schrijven, op deze manier ging het niet langer!

Na vele vergeefsche pogingen vond hij eindelijk de juiste vorm:

Geachte Heer van Brullen,

Wat wilt U eigenlijk van mij? Al een half jaar lang vervolgt U mij bij alles wat ik doe. Ik kan 's-morgens niet naar mijn werk gaan zonder dat U achter mij aanloopt. Kom ik 's-avonds thuis dan staat U me al aan de tramhalte op te wachten. Zelfs in mijn eigen huis laat U me niet met rust en mijn dochtertje behandelt U alsof het Uw eigen kind is. Vandaag hebt U me zelfs tot in mijn winkel achtervolgd. Mijnheer, in Godsnaam wat wilt U van me? Kan ik dan geen oogenblik van Uw aanwezigheid verlost worden? Mijnheer ik verzoek U, ik smeek U, als U nog eenig gevoel in Uw hart hebt en U wilt het geluk dat ik zoo moeizaam veroverd heb niet volkomen vernietigen, laat U me dan met RUST!

Uw buurman,
Weltoedoe.

Den volgenden dag, om half tien, ging Weltoedoe voorzichtig naar buiten.

Godzijdank, eindelijk stond van Brullen niet op hem te wacht, de brief had blijkbaar goed geholpen.

Na een paar weken begon Weltoedoe weer de oude te worden. Het postzegelalbum, dat zoo lang ongebruikt had gelegen, was 's-Zondags weer zijn grootste genoegen. Sinds die bewuste brief liet van Brullen niets meer van zich merken.

Op een ochtend, ongeveer twee maanden nadat van Brullen in zijn winkel was geweest, zag Weltoedoe voor het huis van zijn buurman een begrafenisauto staan. Een vaag gevoel van berouw bekreep hem en hij besloot voor alle zekerheid toch even te gaan informeren wat er aan de hand was, desnoods miste hij het trammetje van vijf over maar.

„Wist U het niet?” zei het dienstmeisje, „Mijnheer is Woensdag plotseling in elkaar gezakt. Hartverlamming zegt de dokter. Ach, misschien is het maar goed ook want hij was er de laatste tijd erg aan toe. Een jaar geleden heeft hij zijn vrouw en kind voor zijn oogen zien omkomen bij een aardbeving, hij was toen zoo over zijn zenuwen heen, dat ze hem met verlof naar hier gestuurd hebben. Toen ik bij hem kwam was hij nog een beetje raar hoor, hij bemoeide zich weinig met andere menschen. Hij zei me wel eens dat U eigenlijk zijn eenige goede vriend was en dat het hem zoo goed deed weer eens in een huiselijke kring te komen, vooral op dat dochtertje van U scheen hij erg gesteld te zijn, hij raakte er soms dagen niet over uitgepraat. Enfin, nu ongeveer twee maanden geleden is hij plotseling weer in elkaar gezakt. Hij ging heelemaal niet meer uit en bleef soms dagen lang alleen maar voor zich uit staren. Ik heb hem nog probeeren aan te moedigen om nog eens bij U op bezoek te gaan, hij zei vroeger altijd dat het hem zoo goed deed, maar hij antwoordde me niet eens. Ach, misschien is het toch maar goed zooals het nu gegaan is, zoo in je eentje is toch maar niks.”

R. P. SCHOEMAKER.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

**RUPAX-TENNIS
EN GYMSCHOENEN**

**Welk een weg
is de Techniek gegaan!**

Tusschen het 16de eeuwse zeilschip en het 20ste eeuwse motorschip.

In het eerste zeegaande motorschip stond een motor van Werkspoor. En heden ten dage vindt men in ontelbare schepen op alle wereldzeeën Werkspoor-motoren met het bekende Werkspoor drukvulling systeem.

WERKSPoor N.V. - AMSTERDAM

VACANT

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

VACANT

Bij Uitgeverij Waltman zijn, in opdracht van de Centrale Commissie voor Studiebeïangen, verschenen:

Handleiding No. 23

Electriciteit

door

Prof. Dr H. B. Dorgelo

Prijs . . . . . f 4.—

Handleiding No. 62

**Electronen, Atomen
en Moleculen**

door

Prof. Dr H. B. Dorgelo

2e herziene druk. Prijs f 3.50

NIEUWE ROTTERDAMSCH E COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland.

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

— Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT —

TECHN.-HOOGESCHOOL.

De Rector Magnificus maakt bekend, dat er nog gelegenheid tot inschrijving wordt gegeven op Woensdag 16 October des voormiddags van 10 tot 11 uur in het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95.

Prof. Dr. Ir. J. Goudriaan maakt bekend, dat hij voorloopig verhinderd is college te geven.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijningenieur (Ie of IIe deel), dat zal worden afgenomen op 29 October om 2.15 uur n.m. zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 16 October bij den Secretaris van de Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De aangifte kan niet geschieden, voordat de krachtens art. 127 der Hoogeronderwijswet voor de toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60,— is betaald.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 44248 (Technische Hoogeschool, College-, inschrijvings- en examengelden) onder vermelding van de reden der storting of overschrijving.

Formulieren voor de aanmelding, zoomede storingsbewijzen voor examengeld, zijn verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel, Waltman te Delft.

Prof. Dr. D. van Dantzig maakt bekend, dat het college Beschrijvende Meetkunde voor M₁ en IJ₁ heeft aangevangen op: Dinsdag 8 October.

De privaat-docente Mej. Dr. Ir. A. E. Korvezee maakt bekend, dat zij haar college over Radioactiviteit heeft aangevangen op Dinsdag 8 October om 9 uur v.m. in zaal 32 van het Scheikundig Laboratorium.

De hoogleeraren in de Wiskunde maken bekend, dat de op den rooster aangekondigde oefeningen in Analyse en Analytische Meetkunde voor eerste studiejaar C, L, W, S, E en N zullen worden vervangen door vraagstukken colleges. De aanvang dier colleges zal door elk der betrokken hoogleeraren afzonderlijk worden bekend gemaakt.

Prof. Ir. J. G. Wattjes maakt bekend, dat hij zijn colleges heeft hervat op Dinsdag 8 October.

(Vervolg programma „Cursus in Gezondheidstechniek“).

5e middag, Vrijdag 14 Februari 1941.

a. Malariabestrijding door bodemmassaïneering, door Prof. Dr. N. H. Swellengrebel, bijzonder Hoogleeraar aan de Universiteit van Amsterdam.

b. Het bouwrijp maken van den bodem uit hygiënisch oogpunt, door Ir. J. W. Clerx, Hoofdingenieur van den dienst der Publieke Werken te Amsterdam.

6e middag, Vrijdag 26 Februari 1941.

a. Technische middelen ter bestrijding van luchtverontreiniging door verbrandingsproducten, afkomstig van industrie en woningen, door Ir. F. C. J. M. Wirtz, Directeur van het Rijksinstituut voor Brandstoffeneconomie.

b. Bestrijding van luchtverontreiniging in steden, door Ir. F. E. Samson, Hoofdingenieur bij het gemeentelijk Bouw- en Woningtoezicht te Amsterdam.

Wijzigingen voorbehouden.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: J. van Vollenhoven.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Natuurkundig Ingenieur: G. N. Itz; M. L. Kasteleijn.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch Ingenieur: D. N. Alleijn; J. van Baarda.

VAK-VEREENIGINGEN

Technologisch Gezelschap.

Excursie onder leiding van de Hoogleeraren Prof. Dr. Ir. G. van Iterson Jr. en Prof. Ir. E. L. Selleger.

Bezocht zullen worden: De N.V. Vereenigde Papierfabrieken te Eerbeek; Het Ned. Openlucht Museum te Arnhem.

De excursie zal gehouden worden op Vrijdag 18 October. Vertrek te 8.13 uur van het station S.S. te Den Haag. Terugkomst te ongeveer 7 uur n.m. in Den Haag. De koffiemaaltijd zal gebruikt worden te Arnhem.

Kosten f 2.— p. p. Maximum aantal deelnemers 30.

Voor verdere aankondigingen kijke men op het T. G.-bord op de Westvest 9.

J. D. WEEVERS STOUS,

Excursie leider.

Gezelschap Leeghwater.

De leden van het Gezelschap Leeghwater worden opmerkelijk gemaakt op de excursie van Prof. Selleger, door het Technologisch Gezelschap georganiseerd, ook voor leden van Leeghwater. De kosten bedragen f 4,50.

Deelname staat open voor 20 personen.

De lijst bij v. d. Vaart sluit Woensdag a.s. om 12 uur.

De Excursieleider,

J. A. BORGGREVE.

Electrotechnische Vereeniging.

Excursie naar Utrecht, waar bezocht worden: de N.V. Nederlandsche Instrumenten en Electriche Apparatenfabriek en N.V. Coq-fabriek van schakelmateriaal op Woensdag 23 Oct. Kosten ongeveer f 3,—. Bijzonderheden worden nader bekend gemaakt. De inteekeelijst ligt bij van Viersen en sluit op Vrijdag 18 October om 4 uur.

Namens het Bestuur:

K. DROOGLEEVER FORTUYN,

Secretaris.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: J. W. T. Ernstman; J. H. Laarman.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Mijningenieur: P. B. Vogelsang.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Civiel-Ingenieur: F. C. A. Bakkeren; J. M. Belfroid; M. Bijl; J. G. Gooden; B. van Hamelen; A. Koerselman; W. P. van der Laan; W. P. van Leening; A. J. Rienks; J. Slinkers; P. A. de Smeth; D. B. Streefkerk; T. Visser.

REPETITOREN

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekende cursus), WISSELSTROOMTHEORIE (prop. en cand. ex.), THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Ir. A. C. van Horssen, assistent T.H., Westeinde 58B, Voorburg, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. C. J. D. M. Verhagen, Botaniestraat 30, Delft, assistent Technische Physica, tenteert en repeteert NATUURKUNDE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.)) Tel. Den Haag 118393.

OPTISCHE INSTRUMENTEN en PHYSISCHE OPTICA, bij Ir. F. Hekker, n.i. (oud-assistent T.H.), Piet Heinstraat 68, Delft.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel“, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

In verband met het verbijsterende aantal candidaat-leden, dat de grove fout begaat, zich vele weken te laat aan te melden, ziet de Redactie zich gedwongen eenige plaats in te ruimen voor een geestesproduct van één dezer jongelui. De lezer, die de moeite neemt, onderstaand schetsje geheel door te lezen, zal een grondig en bedroevend inzicht krijgen in de mentaliteit, die helaas onder het jongste jaar algemeen verbreid schijnt te zijn.

Toen hij 's-avonds, nog lichtelijk aangedaan door alle wijze lessen der oudere jaars, naar buiten schoof in de duistere diepten der nacht, slechts hier en daar verlicht door het schijnsel der sterren in het vieze grachtwater, voelde hij zich diep rampzalig. Hij had niet geweten, dat hij zoo slecht, zoo stom... ja, wat was hij niet geweest deze avond?

Kwart voor 10 sloeg de klok!

Toen botste hij tegen iemand op en beheerschte nauwelijks een pas geleerde vloek. Zijn boosheid veranderde zelfs in het tegendeel, toen hij merkte met een vrouwelijk wezen te doen te hebben. Bijna zou hij het bestaan daarvan vergeten hebben. Zij aanvaardde zelfs zijn geleide naar huis. Met trillende stem vroeg hij haar naam, maakte zelfs een afspraak, toen op zijn horloge kijkende, merkte hij, dat het 4 minuten voor 10 was! Toen begon hij de dagen te tellen, na de ontgroening zou hij haar immers weer ontmoeten!

Toen eindelijk het bewuste oogenblik aanbrak en hij het restaurant binnentrad, zat er maar één heel leelijk meisje. En reeds zetten zijn afgestompte hersens zich in werking, om te verzinnen, hoe hier af te komen, toen hij bedacht, dat ook zij zijn gezicht in het donker niet had kunnen zien. Met een ijskoud gebaar zette hij zich in de andere hoek neer en bestelde een glas bier.

TOOVERBAL.

Kleine advertenties

Moderne ZIT-SLAAPKAMER met pension

te VOORBURG voor één of meerdere personen. Mod. comf. Goede tramverb. met Delft en Den Haag. Laan v. Middenburg 13. Tel. 779584.

NAAMLooZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
VOOR U GEREED ||

AMSTERDAMSCH BANK N.V.

Bijkantoor DELFT
OUDE DELFT 141
TELEFOON 201 en 290

ACCREDITIEVEN
VERZEKERINGEN
OP ELK GEBIED

COUPONS
EFFECTEN

SAFE

ALPINA 6

Het horloge bestand tegen
A L L E
handelingen.

FA. V. D. SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13
DELFT — TELEFOON 599

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID

IS EN BLIJFT DE

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

VERKRIJGBAAR IN DE
SOCIETEIT „PHOENIX”

AGENTEN:

N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's
Wijnhandel Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

FOTO-ALBERS

PEPERSTRAAT 15

HEEREN STUDENTEN!

Koopt bij Uw Corpsleverancier.

Ontwikkelen - Afdrukken - Vergrooten.

Ruime collectie Foto- en Cine-
toestellen, zoo lang de voorraad
strekt, tegen oude prijs.

ZOO JUIST VERSCHEEN:

GRONDMECHANICA

door Prof. Ir A. S. KEVERLING BUISMAN

FORMAAT: 8° ROYAAL 308 BLADZIJDEN
201 FIGUREN EN GRAFIEKEN

PRIJS: ING. F 8.50
GEB. F 9.75

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

HET GROOTSTE

N.V. **SCHOONMAAKBEDRIJF**

VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020

VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasserij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Gebruik al uw
broodbonnen

voor

UNGER'S

Brood

MARKT 21

TELEF. 222

Uw Corpsleverancier

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

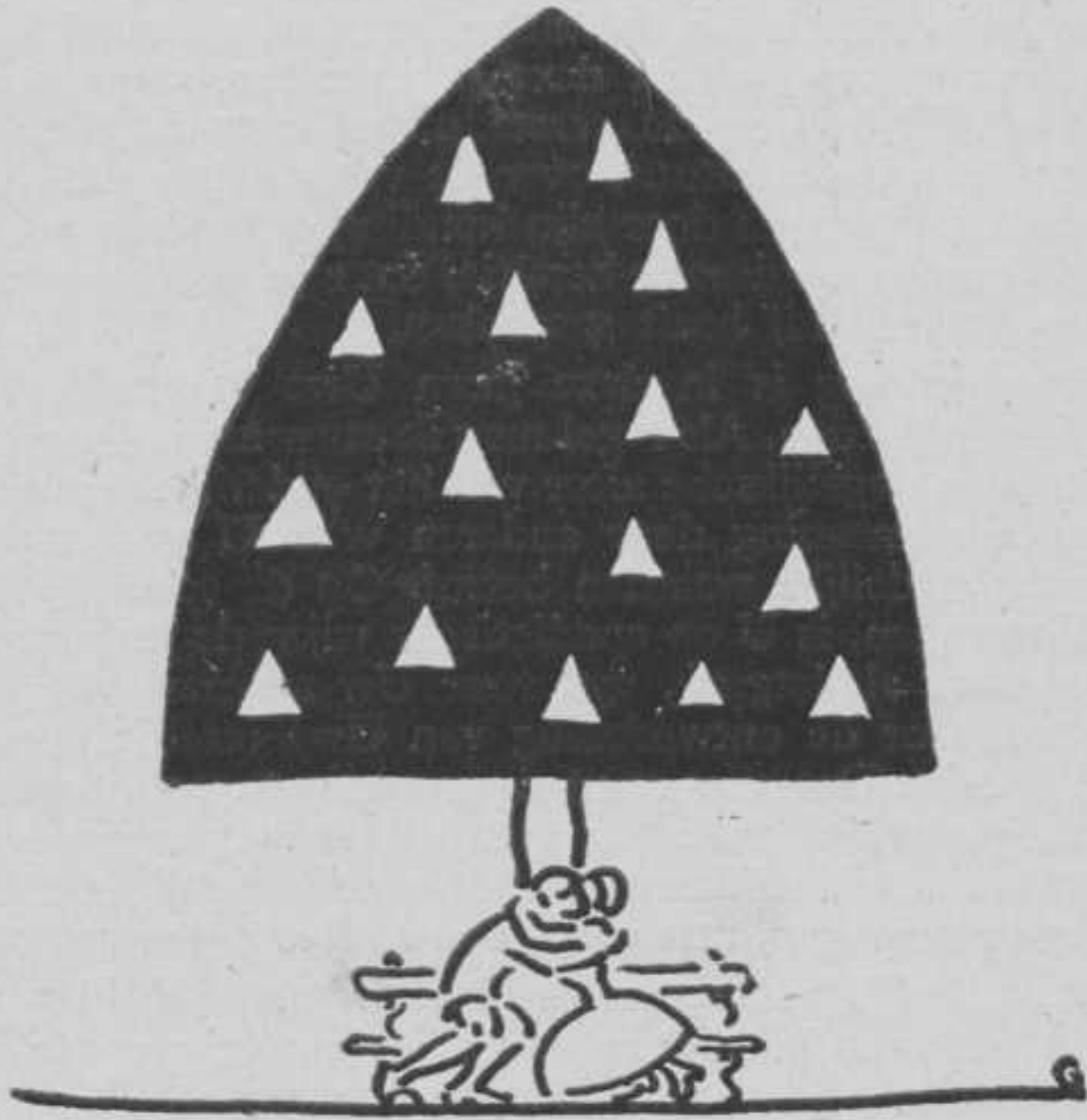
GROOTSTE
BIERBROUWERIJ
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

ROES.

De lichte alcohol damp stijgt langzaam omhoog, en benevelt mijn brein, zoodat mijn lichaam, aan zijn lot overgelaten, groteske bewegingen maakt. Ik lach er om. De kleine belletjes koolzuur vinden hun weg omhoog en prikkelen mijn benevelde hersenen. Ik sta op en sleep mijn lichaam weg uit deze poel van lichamelijke vernietiging. Ik strompel tastend heen, gedreven door het besef dat ergens een veilig bed mijn moede lichaam tot rust zal doen komen, en mijn geest gelegenheid zal geven, zijn taak, mijn lichaam te regeeren, weer op zich te nemen.

* *

Ik zit voor mijn bureau, en kijk verbaasd naar de inktvlekjes op mijn vloeimap. Het zijn kleine, onpersoonlijke, paarsblauwe rondseltjes, met grillige tentakels en vage uitloopsels. Ik tel er zeven van de eerste grootte, drie en twintig kleinere en over de honderd kleine.

* *

Hela!

Ik ben weer klaar wakker.

Ik kijk verbaasd rond. Mijn substantie is weg; verdwenen. Slechts een uiterst dun, onzichtbaar vliesje omspannt mijn voormalige omvang.

Ik voel mij als een speelgoedballonnetje, als een grillig gevormde zeepbel.

Ik kijk rond.

Nergens is iets van mijn vroegere innerlijk te bemerken, vergeefs zoeken mijn oog en naar een vormlooze hoop vleesch, darmen, longen en botten, die ik ergens in een hoek van de kamer verwacht. Waar is mijn volume gebleven?

Ik denk.

Ik voel dat de spanning in mijn doorzichtig omhulsel stijgt, dat ik uitzet en als een belachelijke pop opzwell tot mijn hoofd tegen de zoldering op bonst.

Ik houd op met denken, en meteen houdt de uitdijning van mijn contour op, ik zit vastgeperst tusschen zoldering en vloer, mijn armen en beenen steeken als potsierlijke tentakels onzichtbaar de ruimte in.

Zoo kan het niet langer. Ik moet naar bed. Er moet een oplossing mogelijk zijn.

Ik denk.

Mijn inwendige spanning stijgt weer, mijn doorzichtig omhulsel zet uit en vult nu de geheele kamer. Mijn onzichtbare arm zit met groote rimpels plat tegen het plafond gedrukt door mijn overige lichaam. Ik voel mij als een bolgeblazen varkensblaas in een doosje.

Hoor ik daar wat?

Neen!

Ja toch, iemand komt de trap op. Als hij mijn kamer binnen stapt ben ik verloren. Ik zal kapot barsten en als een gesprongen gummieballontje ineenschrompelen tot een gerimpeld velletje niets.

De voetstappen komen nader. De deurknop beweegt.

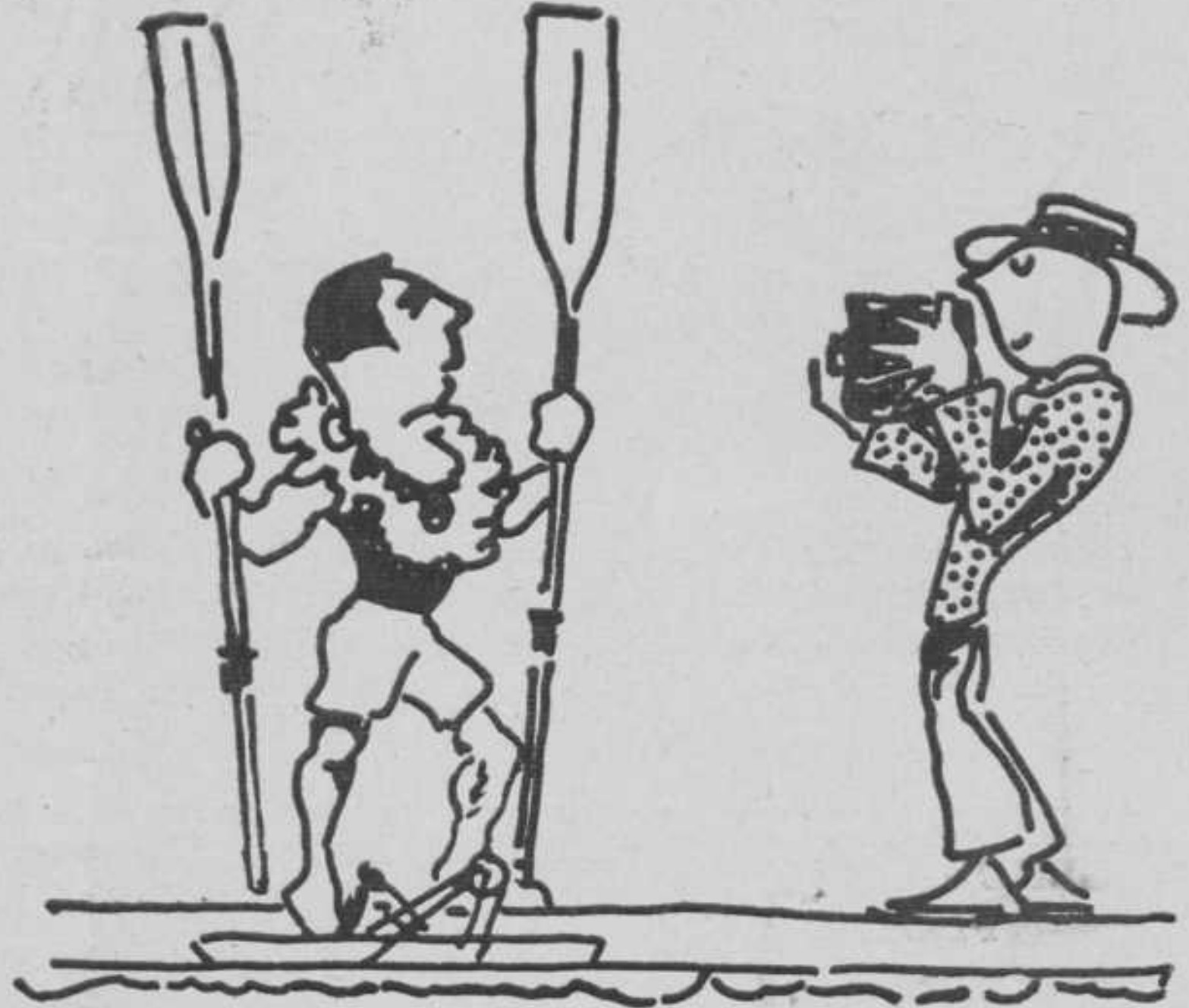
Ik doe mijn oogen dicht.

Een lichte krakende plof dreunt door mijn ijle lichaamswand.

Ik doe mijn oogen open.

Binnenin mij zie ik mijn vriend Worst. Hij slaat wild om zich heen en tracht door mijn omhulsel heen te breken. Hij glijdt uit over mijn gladde onzichtbare huid die over stoel en tafel een fantastisch ruimtefiguur hebben gevormd.

Hij gilt.

Bootenfonds van „Laga”.

Namens het Bestuur van het Bootenfonds van „Laga” deel ik mede, dat de heer van Nes zijn functie als thesaurier van deze stichting aan ondergeteekende heeft overgedragen. Degenen, die eventueel nog verandering willen brengen in hun jaarlijksche bijdrage aan het Bootenfonds moeten dit voor 20 October opgeven.

J. H. HUMMEL,

Thesaurier.

Zijn schreeuwen brengt mij in trilling, ik kaats de klanken terug, tot ik geheel van geluid vervuld ben.

Hij zwijgt.

Langzaam keert de stilte weer. Af en toe komt uit mijn vergeten, haast afgekneld been nog een brokje gil terug echoën, tot het eindelijk stil is.

Mijn vriend Worst is wanhopig.

Hij ziet zijn eenige redding in de deur.

Ik stulp mijn omhulsel uit, omvat de deurknop en gooi de deur open.

Een oogenblik aarzelt hij nog, dan stormt hij de trap af, naar buiten.

Als een taai veerkrachtig lichaam vervormt mijn uiterlijk zich, krakend, alsof het scheuren zal, laat het zich via de steile trap door de smalle gang sleuren, dan, in een opwekkende veerkrachtig plof ben ik buiten, onbelemmerd.

Mijn vriend Worst staat hijgend in mijn been.

Hij waant zich vrij.

Enkele stappen overtuigen hem echter van het tegendeel, hij voelt weer een onzichtbare wand en zet het op een lopen.

Ons gemeenschappelijk zwaartepunt verplaatst zich, en langzaam holderdebolder ik over straat.

Zoo kan 't niet langer, er komen ongelukken van.

Ik denk.

Ik zwel op tot een wanstaltige ballon, één, zooals er in New York met Carnaval aan kabels tusschen de wolkenkrabbers wordt gevoerd, een belachelijk hulpeloos lichaam.

Mijn vriend Worst voelt de ruimte om hem groeien, hij denkt daar onverwachts schuins weg te vluchten door mij heen te breken. Mijn elastische huid kaatst hem terug.

Hij valt.

Voor hij nog op kon staan pakt een windvlaag mij op en blaast ons over een blok huizen. Ik kaats weer op, weer pakt de wind mij, en tollend en buitlend rol ik Zuidwaarts.

Worst, valt en glijdt over het inwendige van mijn onzichtbare omhulsel.

Wij zijn beide radeloos.

En de wind waait Zuid.

* *

De bewoners van Delft zien Worst in een grillig glooiende, maar steeds veranderlijke, baan, nu eens hoog door de lucht dan weer laag langs de grond, Zuidwaarts verdwijnen.

DE L.

*Eerstejaars! Leest pagina 12 voor
ge aan deze bladzijde begint!*

Onderstaande rede, welke de Rector Magnificus onlangs voor de eerstejaarsstudenten aan de Technische Hoogeschool heeft uitgesproken, acht de Redactie van het O. O. van een dergelijk belang, dat zij er toe overgaat deze te doen afdrukken, en haar in de warme belangstelling van eenieder aan te bevelen.

**TOESPRAAK TOT DE EERSTEJAARS OP 26 SEPT. 1940
GEHOUDEN DOOR DEN RECTOR MAGNIFICUS
PROF. DR. C. J. VAN NIEUWENBURG.**

Dames en Heeren,

Sinds korten tijd bestaat aan de Rijksuniversiteiten te Leiden en te Utrecht het gebruik, dat de Rector tot de eerstejaars bij den aanvang van hunne studie het woord richt. Ik acht dat een zeer goede gewoonte en stel er dan ook prijs op, mij daarbij aan te sluiten.

Er is inderdaad, gezien de tijden waarin wij thans leven, wel alle aanleiding tot een woord van opwekking, van aansporing en in zekeren zin van waarschuwing, al ware het slechts om U te herinneren aan de zeer bijzondere plichten, die rusten op burgers van een bezet gebied. Ik vertrouw er op, dat gij die stiptelijk zult nakomen, d.w.z. dat gij U zult onthouden van alles wat in woord, daad of gebaar aanstoot kan geven aan de bezettingsautoriteiten of aan de Duitsche troepen. Maar er zijn andere zaken, waarover ik U heden wilde spreken. Meer dan wellicht ooit te voren staan wij voor een toekomst, die ons zelfs in hoofdtrekken volkomen duister is en dat maakt het voor ons allen uitermate moeilijk, een levenshouding te vinden. Veel van wat ons in het verleden een vaste baken scheen, wankelt thans; velerlei zaken, die ons dierbaar waren en die ons onvergankelijke waarden toeschenen, zijn ons ontvallen. Dat is op zich zelf geen reden tot pessimisme, eigenlijk eerder tot optimisme. De geschiedenis heeft meer dergelijke perioden van geestelijke ommekeer gekend en een onbevooroordeeld beschouwer moet erkennen, dat daaruit meestal op den langen duur iets beters, iets op hooger cultureel niveau is gegroeid. Zoo staan ook wij in den donkeren poort, op den drempel van een nieuwe wereld en het zal aan ons, ook aan U staan, er voor te zorgen, dat die nieuwe wereld ook een betere wordt. Wij ouderen waren dragers van een oude cultuurvorm, wij allen, jong en oud, behooren te zijn makers van een nieuwe. En dat legt zeer zware verplichtingen op onze schouders. Wij moeten thans nagaan, wat in onze oude samenleving werkelijk, essentieel goed was, maar zeer in het bijzonder ook, wat slechts den schijn van het goede wist aan te nemen; wij zullen scherp moeten onderscheiden tusschen wat echt is, en wat slechts vorm is of frazerij. Wij zullen zeker niet tot een betere samenleving komen, indien wij met het blinde fanatisme van den revolutionair al het oude, historisch gegroeide overboord gooien, maar evenmin indien wij met oppervlakkig conservatisme blijven vasthouden aan het oude, alleen maar omdat het nu eenmaal zoo was.

Voorwaar een uiterst zware taak, ook voor hem, die reeds in 's levens school heeft geleerd het bestaande min of meer kritisch te bezien. Maar hoeveel zwaarder moet die taak voor U zijn, die nog het werkelijke leven niet zijt binnengegaan. Gij moogt bevooroordeeld zijn, boven ouderen, door Uw jeugdig enthousiasme, wellicht ook door een zekere onbevangenheid tegenover de problemen, maar gij mist de levenservaring en de bezadigdheid, die ouderen veelal, maar helaas niet steeds, weehoudt van wilde, onbezonnen daden. Maar bovenal zal die taak voor U zwaar zijn, omdat zij wordt gesuperponeerd op de vele moeilijkheden, waarmee gij ook zoudt hebben te kampen gehad, indien gij in normale, rustige tijden Uw studie waart aangevangen.

Meent niet, dat wij, Uwe docenten, blind zijn voor die ernstige moeilijkheden. Reeds van nature verkeert gij in een overgangsperiode, in physiologisch, evenzeer als in psychologisch opzicht. Gij zijt nog bezig, man of vrouw te worden, lichamelijk, zoowel als geestelijk en deze revolutie in Uwe levensfuncties voltrekt zich niet zonder gevaar voor evenwichtsverstoringen.

Gij zijt daardoor op Uwen leeftijd bijzonder gevoelig, voor goede zoowel als voor kwade invloeden. Uw lichaam heeft juist nu, een goede verzorging noodig, niet alleen wat voeding, betreft, maar ook in andere opzichten, als b.v. een kwalitatief en kwantitatief voldoende lichaamsbeweging. Verkeerde gewoonten, aanwensels bij het zitten, loopen en staan, kunnen Uw lichaamsvorm juist in deze periode zeer ongunstig beïnvloeden. Gij zelf in de eerste plaats kunt in deze jaren beslissen over Uwe statuur, over de vraag of gij een mensch zult worden, die reeds door zijn houding een zekere autoriteit bezit, dan wel een mieserig kereltje, dat zijn onderworpenheid reeds toont vóór hij heeft gesproken.

Maar sterker nog is in deze jaren Uwe vatbaarheid voor geestelijke invloeden. Als regel mag ik aannemen, dat gij thans de directe en dagelijksche sfeer van het ouderlijk huis verlaat. Daar is Uw meening door anderen voor U gevormd voor zoover het zedelijke waarden betref. Op de scholen, die gij hebt doorlopen, is U op apodictische wijze de waarheid verkondigd over al datgene, wat voor Uw arsenaal van feitenkennis en voor de ontwikkeling van Uwe intelligentie werd noodig geacht. Dat alles staat nu grondig te veranderen. Gij gaat nu geestelijk verkeer met personen van andere opvattingen, uit andere klassen van de maatschappij, met andere religieuze meeningen, met veelal ook andere zedelijke normen. Uit dat geestelijk verkeer moet Uwe persoonlijkheid groeien! Bedenkt toch, dat gij niet in geestelijke kracht groeit, door te blijven samenhooken met Uw soortgenooten. Werkelijke, levende overtuiging groeit slechts in den strijd. Eerst in dien strijd blijkt, wat werkelijk Uw geestelijk eigendom is, en wat slechts frazen zijn, die gij in den kinderkamer hebt aanvaard als hoogste wijsheid.

Gij zijt waarlijk bevoorrechte menschen, dat gij die voor Uwe vorming zoo volkomen overheerschend belangrijke periode in Uw leven moogt doorbrengen aan een academie, aan een instelling van Hooger Onderwijs, waar aan de geestesvorming, aan de menschwording in den volsten zin van het woord, behoorlijk aandacht wordt besteed. Gij zult goed doen, U dit van den beginne af te realiseeren! Het verschil tusschen de Technische Hoogeschool en b.v. een middelbare technische school schuilt werkelijk niet daarin, dat hier in Delft wat moeilijker wiskunde-problemen voor U worden opgelost dan daar, niet daarin, dat gij hier vijf jaren en ginds drie jaren lang feitenkennis opneemt. Meent niet, dat gij door die langere studie beter dan een M-T-S-ser wordt voorbereid voor de dagelijksche kleine problemen, waarvan de praktijk een oplossing vraagt. Het tegendeel is waar: gij zult in de eerste jaren na Uw studie nog in menig opzicht bij een goed M-T-S-ser ten achter staan. Maar wat wij zullen trachten van U te maken, is een geestelijk volwaardig mensch, die heeft geleerd, de problemen van de techniek met ruimer blik te bezien, die heeft geleerd, behalve de details ook de groote lijnen te zien, die weet, dat boven de techniek de technische wetenschap staat, en die daardoor wordt voorbestemd, om eenmaal aan die techniek leiding te geven.

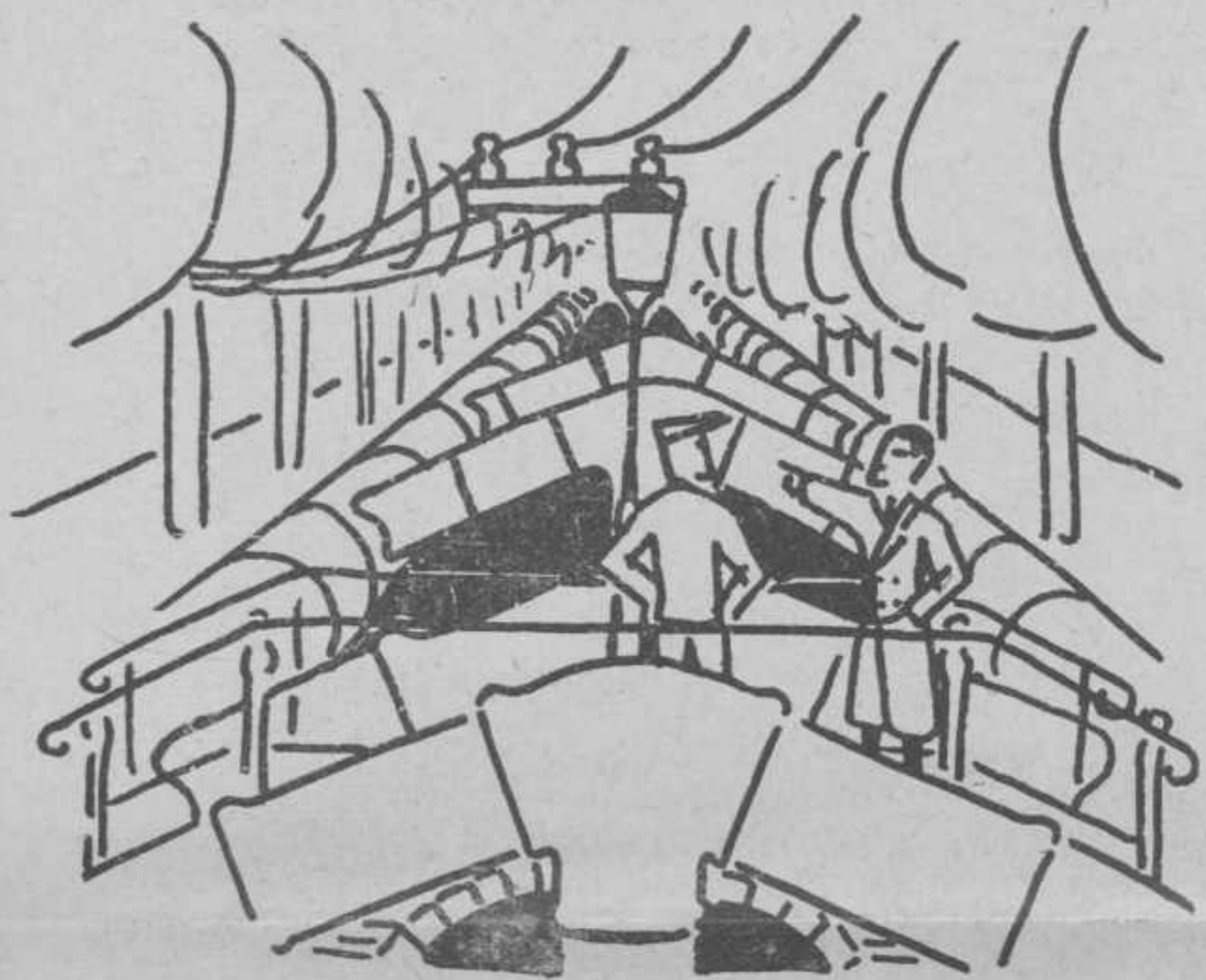
Ik zei, dat wij zullen trachten, dat van U te maken, maar ik weet helaas ook al te goed, dat dit een ideaal is, dat wij slechts bij weinigen bereiken. Daarvoor is n.l. noodig, dat zich bij U reeds in het begin van Uw studie ontwikkelt het vermogen tot een zelfstandig oordeel, en daarin schiet de meerderheid van de Delftsche studenten jammerlijk te kort. Het resultaat is, dat een zeer aanmerkelijk percentage van U nooit het propaedeutisch examen zal behalen en dan zal verdwijnen van het academisch tooneel. Een ander, ook vrij groot gedeelte, zal door ijverige studie vervangen, wat het aan breedden blik en aan originaliteit te kort schiet, en zodoende onverdiend het ingenieursdiploma behalen. Daaruit groeit die categorie van ingenieurs, wier plaats in de maatschappij veel beter door een M-T-S-ser had kunnen worden ingenomen, die ook in finantieel opzicht nooit een goede positie zullen verkrijgen, die niet bevredigd worden in hunne eigen idealen en die bovendien de aanleiding zijn van klachten over de opleiding hier aan de Technische Hoogeschool. Zij vormen een onvermijdelijk bijproduct van onze opleiding, omdat het voor ons nauwelijks uitvoerbaar is, behalve op kennis ook nog op de minstens zoozeer noodige geestesbeschaving te examineren. Wij bieden U de gelegenheid, te profiteeren van de voorrechten van een academische vorming, maar wij verplichten U daartoe niet, of althans nog niet.

Gij zijt vrijwillig hierheen gekomen, gij hebt door Uw aanmelding tot inschrijving gevraagd, de voorrechten van de academische studie deelachtig te mogen worden. Begrijpt dan ook, welke consequenties, welke zware verplichtingen dat voor U meebrengt. Gij kunt er zeker niet mee volstaan, ijverig college te loopen en des avonds het U gedoecerde „in het net” te schrijven en in het arme hoofd in te pompen. Gij moet verder gaan, gij moet leeren inzien, dat wat U op colleges wordt geboden, slechts illustraties zijn van een wetenschappelijke denkwijze, van een methode, van een geesteshouding, die ge tot de Uwe moet zien te maken. Gij moet, kortom, radicaal

BOEKBESPREKING

Ter recensie heeft de Redactie ontvangen twee tegelijkertijd verschenen nummers (8 en 9) van het letterkundig maandblad „Criterium”, gewijd aan de nagedachtenis van wijlen den Nederlandschen dichter H. Marsman. Den volgenden week hoopt de Redactie op deze belangwekkende uitgave terug te komen.

VERMISTE KLEEDINGSTUKKEN.

1 Schotsche omslagdoek, C. D. van der Plas, O. D. 47; 1 wijnrood-grijze omslagdas met vischgraatpatroon, A. E. Pannenburg.

veranderen. Gij zijt in het laatste jaar op Gymnasium of H.B.S. de volleerden geweest, om wier hoofd de aureool straalde van de hoogste wijsheid. Hier zal dat geheel anders worden; hier zijt gij de „groenen”, vooral als ge *niet* hebt groengelopen. Hier zal U blijken, dat gij tot nu toe nog slechts kennis hebt gemaakt met één stadium van de wetenschappelijke en intellectuele vorming, n.l. de reproductieve, of als ik het minder geleerd zeg, het napraten. Nu eerst zal moeten blijken, of gij ook tot zelfstandige oordeelsvorming in staat zijt. Nu past U in de eerste plaats de bescheidenheid van den jongen discipel, van den noviet. Begrijpt toch wel, dat de groentijd in het studentenleven werkelijk *niet* is uitgevonden door de corpora, zooals velen schijnen te meenen. Niets is minder waar dan dat! De groentijd is in wezen niet anders dan een symbool voor een volkomen natuurlijk iets: de periode van nederigheid, van het afleggen van waanwijsheid, van pedante zelfoverschatting, die een natuurlijke en noodzakelijke inleiding vormt tot de wetenschappelijke vorming. Gij vraagt het voorrecht, mede drager te worden van onze wetenschap, één van de hoogste uitingen van den menschelijken geest; welnu, dan past U eerbied voor de meening van anderen, dan past U een ernstige studiezijn, een zekere evenwichtigheid en zelfbeheersching, ja, wat voor jonge menschen zoo moeilijk is, een bezadigd oordeel. Zóó moet de academische studie worden opgevat! Ik weet zeer wel, dat voor de meesten van U, natuurlijk, Uw komst naar hier in hooge mate beheerscht is geworden door het verlangen, later op ingenieursgebied een levenspositie te verwerven; gij ziet in Delft een *middel*, en een volkomen begrijpelijk en toelaatbaar middel, om „een baantje” te krijgen. Maar Uwe academische studie moet meer zijn! Zij moet ook voor U de periode in Uw leven zijn, waarin gij U die geesteshouding eigen maakt, die nu eenmaal den academisch gevormde kenmerkt in het leven: gij moet leeren, vóór alles, overal en altijd, te *denken*.

DELFTSCH STUDENTEN TOONEEL GEZELSCHAP.

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap stelt hare leden van de volgende feiten in kennis:

Met het doel een aangenaam en nuttig contact te bewerkstelligen tusschen het beroepstooneel — waarvan het hieronder besproken blad het officieel orgaan is — en de naar cultureelen groei strevende amateursverenigingen, heeft de Redactie van „De Tooneelrevue” (waarin opgenomen „Wij Spelen”) besloten, met ingang van haar zevenden jaargang (Sept. 1940) in de eerste plaats een speciale rubriek „Amateurtooneel” in haar blad op te nemen, welke rubriek verzorgd zal worden door den ook in amateurs-kringen welbekenden journalist Henri A. van Eysden Jr. en welke rubriek op oordeelkundige wijze algemeene problemen zoowel als de praestaties van daarvoor in aanmerking komende vereenigingen zal belichten. In de tweede plaats wil zij de leden der amateursverenigingen — voornamelijk ook de werkende leden — in de gelegenheid stellen zich door het lezen van haar blad regelmatig op de hoogte te houden van al wat op het gebied van 't beroepstooneel in ons land wordt gepresteerd — dit toch wordt maandelijks uitvoerig, in voorlichtenden vorm en verlucht met vele illustraties in haar blad behandeld. Hiertoe wil zij voor hen een zeer gereduceerden abonnementsprijs vaststellen en wel van f 1.75 per jaar, franco gezonden aan elken abonné afzonderlijk. De normale abonnementsprijs, welke door haar reeds uitermate laag gehouden werd, bedraagt f 3.—.

Zij moet hier echter tegenover stellen, dat zij in verband met den papier-voorraad en den huidige toestand, voorloopig slechts een beperkt aantal abonné's uit amateurs-kringen zal kunnen accepteren, zoodat thans zij de voorkeur hebben, die spontaan handelen.

Zij, die in aanmerking wenschen te komen voor bovengenoemd abonnement, dienen zich op te geven bij het Bestuur van het D. S. T. G.

Namens het Bestuur van het D. S. T. G.
E. P. WELLENSTEIN,
Secretaris.

Echte wijsheid, eruditie, is niet in de eerste plaats veel weten, maar het zich tot een gewoonte hebben gemaakt om te denken en *goed* te denken.

En weest er van overtuigd, dat ik U daarmee een voor Uwe studie bij uitstek practischen raad geef. Indien gij met succes Uwe examens wilt afleggen, dan kan ik U werkelijk niet beter raad geven dan deze: *gewent U er aan, goed te denken*. Ik ken ze bij tientallen, de studenten, die meer dan genoeg weten, maar niets van hunne examens terechtbrengen, niet omdat zij niet kunnen denken, maar eenvoudig omdat zij zich niet tot gewoonte hebben gemaakt, het te doen.

Gewent U er aan, goed te denken. Zoo gij dat doet, dan wordt Uw „praten” tot redeneeren, tot betoogen, tot verstandig debatteeren, kortom, dan zult gij U later in de maatschappij door Uwe geheele levenshouding een academisch gevormd mensch toonen. En dan zal vanzelf bij U groeien die liefde voor de Alma Mater, die den academicus siert, die trots op het Instituut, dat U in staat heeft gesteld mede drager te worden van ons gezamenlijk cultuurbezit. Dat levende gevoel van verbondenheid aan *onze*, aan Uwe Hoogeschool komt bij velen pas later in het leven, als zij geleerd hebben, de zegeningen van de academische vorming te begrijpen, maar weest ervan overtuigd, dat het éénmaal komen zal. En bereidt het dan nu reeds voor, door U in te denken in de Delftsche sfeer, door te genieten van al datgene, wat Delft U ook buiten de collegezalen heeft aan te bieden, en door Uzelf mede voor te bereiden voor de zware plicht, die eenmaal op U zal drukken. Wij vormen hier allen te zamen één arbeidsgemeenschap. Daarin zijt gij thans formeel opgenomen; dat is een voorrecht. Zorgt er voor, dat gij ook moreel het recht krijgt, U een lid daarvan te noemen. Dan zult gij één en ondeelbaar zijn in de Gemeenschap der Delftsche Studenten!

Ik dank U.

Vrijdag 18 October a.s. Schooieravond!

Zoals deze simpele zielen hun vermaak juist daar zoeken, waar dit het gemakkelijkst gevonden kan worden, zult gij, Eerstejaars, Uw bier en bloed veil moeten hebben voor de tallooze personen, aan wie ge zooveel verschuldigd zijt.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Societeit „Phoenix” maakt bekend, dat de traditioneele „Schooieravond” zal plaats hebben op Vrijdag 18 October.

Voor de Eerstejaars worden er op gewezen, dat deze avond eens door één van hen, reeds vele jaren geleden, is geschapen, om een kleine tegenbeleefdheid te bewijzen aan allen, die hen in hun Groentijd verzorgden. Deze geste van lang geleden, is een traditie geworden, die de Eerstejaars verplicht zijn voort te zetten.

Het Bestuur wijst er nogmaals op dat het noodzakelijk is dat degenen, die 's avonds de Societeit willen bezoeken vóór 9.30 uur aanwezig zijn, daar anders bij een eventueele sluiting er voor de bediendes geen tijd genoeg over is om voor tien thuis te zijn.

Namens het Bestuur:
F. TELLEGEN,
Secretaris.